

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับของ

เอกสารและการวิจัยที่ทำในต่างประเทศ

ในปี 1934 ได้มีการประชุมกันที่ New York ภายความช่วยเหลือของ Carnegie Corporation ซึ่งได้จัดสรรเงินให้วิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์ ผลงานที่ได้เป็น รายงานชื่อ The Carnegie Interim Report on Vocabulary Selection ซึ่งนับเป็นรายการคำศัพท์ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เพราะผู้จัดทำเป็นผู้มีประสบการณ์ ในการสอนภาษาต่างประเทศเป็นเวลานาน ได้แก่ Faucett, Palmer, West, Sapir และ Thorndike เป็นผู้รวบรวมคำศัพท์และการคัดเลือกศัพท์จากตำราในที่ต่าง ๆ กัน the Interim Report เป็น General Service List ซึ่งผู้จัดทำได้นำ รายการคำศัพท์ต่อไปนี้

1. สำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ

- 1.1 มีคำที่ง่ายและมีประโยชน์ ซึ่งจะสอนได้โดยวิธี direct method และมีคำที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต่อใจ
- 1.2 คำที่มีประโยชน์ในการเขียนจดหมาย
- 1.3 คำที่มีประโยชน์ในการเสวนาทาน
- 1.4 คำที่มีประโยชน์ในการให้คำจำกัดความและพรรณาสงของซึ่งนักเรียนยังไม่ได้เรียนรู้อัน

1.5 องค์ประกอบในการสร้างคำ ซึ่งได้แก่ prefix, suffix และ inflexional ending เป็นต้น

2. สำหรับการเรียนวิชาอื่น

มีรายการคำศัพท์ที่เป็น content words ตัวอย่างเช่น คำที่เกี่ยวกับน้ำหนัก และกรวย คำที่มีประโยชน์ในการอธิบาย หรือใช้สอนวิชาเฉพาะ เช่น วิชา

เลขที่ สุขศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เบื้องต้น เครื่องยนต์กลไก เป็นต้น
 แนวคิดในการพิจารณาคุณค่าที่พบเห็นในรายการนี้ ก็คือ word frequency,
 structural value, universality ทางด้านภูมิศาสตร์ subject range,
 value สำหรับการสร้างคำและ stylistic function

ในปี 1944 ธอร์นไดค์ และ ลอร์จ¹ (Thorndike and Lorge) ได้ช่วยกัน
 รวบรวมคำศัพท์ไว้ในหนังสือชื่อ The Teacher's Word Book of 30,000 words
 สำหรับคำศัพท์หนึ่งหมื่นคำแรกนั้น ธอร์นไดค์ ได้จัดทำขึ้นเพื่อความจำเป็นในการอ่านของเด็ก
 อเมริกัน ข้อมูลที่ได้มาจากข้อความที่คัดลอกมาจากหนังสือที่อ่านในโรงเรียน จากคัมภีร์
 ทางศาสนา จากจดหมายโต้ตอบ และจากหนังสือที่เป็นวิชาการ เป็นต้น ธอร์นไดค์ ได้แยก
 รายการคำศัพท์ไว้หลายประเภท เช่น

1. T Counts หมายถึง Thorndike General Count of 1931
 ซึ่งเน้นถึงความถี่ของคำที่ใช้ในหนังสือตำราเรียน คัมภีร์ทางศาสนา และภาษาอังกฤษชั้นสูง
2. L counts หมายถึง The Lorge magazine count ซึ่งเป็น
 การนับความถี่ของคำที่ใช้ในหนังสือวารสารใหม่ ๆ ที่นิยมอ่านกันมาก
3. J counts หมายถึง Thorndike count ซึ่งนับจากหนังสืออ่าน
 สำหรับเด็ก
4. S counts หมายถึง The Lorge-Thorndike Semantic count
 ซึ่งนับจากหนังสืออ่านของเด็กและผู้ใหญ่นักทั้งเก่าและใหม่ ไม่นับหนังสืออ่านในโรงเรียน
 และตำราเรียน.

---

¹ Edward L. Thorndike and Irving Lorge, The Teacher's Word Book of 30,000 Words, (New York : Teachers College Columbia University, 1952).

ในปี 1953 ไมเคิล เวสต์² (Michael West) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษหลายท่าน ได้ช่วยกันรวบรวมคำศัพท์ ซึ่งส่วนหนึ่งได้มาจาก General Service List ของ The Carnegie Intern. Report โดยได้เพิ่มเติมรายการของ Flood และ ของเขาเองด้วย ได้พิมพ์ไว้ในหนังสือ ชื่อ A General Service List of English Words ซึ่งเป็นหนังสือที่รวมเอาคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้สูงสุด 2000 คำแรก อันเป็นคำศัพท์พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ และจำเป็นจะต้องใช้ในการศึกษาค้นคว้ากับเจ้าของภาษา ในการคัดเลือกคำศัพท์ เวสต์ ได้ยึดเกณฑ์ไว้ 5 ประการ คือ frequency, range, coverage, availability และ learnability สำหรับคำที่คัดเลือกลงหนังสือ นั้นมีมาจากหนังสือประเภทต่าง ๆ หลายประเภท เช่น สารานุกรม วารสาร ตำราเรียน นวนิยาย เรียงความ ชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ หนังสือทางด้านวิทยาศาสตร์ กำปะทัศน์ ประเภทร้อยกรอง ฯลฯ เป็นคำทั้งสิ้น 5,000,000 คำ เขียนเรียงไว้ตามลำดับตัวอักษร และบอกความถี่หรือค่าของคำศัพท์แต่ละคำไว้ให้ บอกความหมายทุกความหมายให้ และบอกให้ทราบว่า คำใดใช้ในความหมายอย่างไรเป็นก็เปอร์เซ็นต์ของคำนั้น นอกจากนี้ เวสต์ ยังได้เพิ่มเติมรายการคำศัพท์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ 400 คำ ไว้ในภาคผนวกอีกด้วย

ในปี 1961 ฟูลล์เมอร์ และ โคลสัน³ (Fullmer and Kolson) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์สำหรับผู้เริ่มอ่าน เรื่อง "A Beginning Reading Vocabulary" เขาได้ร่วมกันทำรายการคำศัพท์ขึ้นสำหรับครู เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ศัพท์สำหรับการเริ่มอ่าน รายการคำศัพท์สำหรับผู้เริ่มเรียน ควรมีลักษณะ ดังนี้

2

Michael West, op. cit.

3

Daniel W. Fullmer, Kolson and Clifford, "A Beginning Reading Vocabulary", Journal of Educational Research, Vol. 54 : 270 (March, 1961), p.270.

1. จำนวน (size) ควรมีจำนวนน้อย แต่เพียงพอสำหรับครูและนักเรียน
2. ความถี่ในการใช้ (frequency of use) ควรเป็นคำที่เด็กพบบ่อย ๆ ในการอ่าน
3. ระดับของการใช้ (level of application) ควรเป็นคำที่เรียนรู้เฉพาะระดับและเฉพาะวิชา
4. การเตรียมรายการศัพท์ (manageability list) รายการศัพท์ควรจะเตรียมไว้ให้สะดวกสำหรับครูที่จะเลือกไปใช้ตามความจำเป็น
5. ประโยชน์ (utility) ควรเป็นคำที่ใช้ประโยชน์ในการอ่านได้มาก
6. ความสม่ำเสมอในเรื่องความหมาย (consistency) คำศัพท์เหล่านี้ควรเป็นที่เชื่อถือได้ โดยได้มาจากการวิจัยค้นคว้า
7. ความทันสมัย (currency) ควรเป็นคำที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของแต่ละวิชา
8. ขอบเขตของศัพท์ (inclusiveness) ควรเป็นศัพท์ที่ใช้กันอยู่ เป็นที่เข้าใจพอควรในสาขาวิชาต่าง ๆ
9. ความสำคัญ (significance) ควรเป็นศัพท์ที่สัมพันธ์กับวิชาการด้านอื่น ๆ

วิธีการศึกษาที่เขาใช้นั้นใช้หนังสืออ่านชั้นต้น 11 ชุดด้วยกัน ซึ่งพิมพ์ในระหว่างปี 1954 ประโยชน์ของผลงานของฟูลด์เมอร์นี้ให้ความสะดวกสำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษในการที่จะเลือกคำศัพท์จากหนังสือมาสอน

ในปี 1963 และ 1964 เฮนรี กูเซอร์รา และ เนลสัน ฟรานซิส⁴ (Henry Kucera and Nelson Francis) ได้รวบรวมคำศัพท์จากการนับคำซึ่งได้มาจากการสุ่ม

⁴ Henry Kucera and W. Nelson Francis, Computational Analysis of Present-Day American English, (Rhode Island : Brown University Press, 1970).

ตัวอย่าง 500 ชิ้น จากเอกสารต่าง ๆ ที่พิมพ์สำหรับผู้ใหญ่อ่าน 15 ชนิด คำทั้งหมดมี 1,014,232 คำ เมื่อจัดกระทำแล้ว ได้ 50,406 คำ จุดประสงค์ของการจัดทำรายการคำศัพท์นี้มีไว้เพื่อใช้ในการกำหนดคำศัพท์ที่เป็นพื้นฐาน หรือหาคำศัพท์ที่ถือเป็น most common words แต่มีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลทางภาษาจากสิ่งตีพิมพ์ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) และเสนอตัวเลขที่ได้จากการวิเคราะห์อันเป็นมาตรฐานโดยได้วางเกณฑ์ไว้ว่าจะเลือกจากตำราทางภาษาซึ่งจัดตีพิมพ์ในระยะเวลาเดียวกันหรือในปีเดียวกัน นับว่ารายการคำศัพท์ที่ได้มานี้จะเป็นตัวแทนคำศัพท์ที่ได้มาจากแบบต่าง ๆ ของการเขียนอย่างกว้างขวาง และข้อมูลที่ได้ก็ได้อ่านอย่างถูกต้องแน่นอน

ในปี 1971 แครอล, เดวิส และ ริชแมน⁵ (Caroll, Davies and Richman) ได้พิมพ์รายการคำศัพท์ไว้ในหนังสือ ชื่อ The American Heritage Word Frequency Book ซึ่งรายการคำศัพท์ได้มาจากตำราเรียนของเด็กอเมริกัน ระดับ 3 ถึง 9 ในปี 1969 ผู้รวบรวมได้สุ่มตัวอย่างคำ 500 คำ จากตำรา 1,045 เล่ม จำนวนคำทั้งหมด 5,088,721 คำ เมื่อได้จัดกระทำข้อมูลแล้ว ได้คำชนิดต่าง ๆ 86,741 คำ หนังสือเล่มนี้ได้อธิบายเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของคำต่าง ๆ แต่ไม่ได้แยกคำซึ่งมีความหมายแตกต่างกันไว้ เพราะในภาษาอังกฤษมีคำเป็นจำนวนมาก ซึ่งในแต่ละคำมีความหมายได้หลายอย่าง เมื่อยังมีความหมายมาก ก็เป็นการยากที่จะจำกัดขอบเขตของความหมายต่าง ๆ กัน หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่มีค่าในแง่ภาษา เพราะเป็นการรวบรวมคำอย่างมีระบบ มีความสมเหตุสมผลในตัวของมันในแง่ความเข้าใจในรูปคำต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกัน และมีการใช้ในแง่ไวยากรณ์ต่างกัน

⁵ John B. Caroll, Peter Davies and Barry Richman, The American Heritage Word Frequency Book (New York : American Heritage Publishing Co., Inc, 1971) ,

การวิจัยที่ทำในประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2514 มวลูดี สัตบุทร⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักภาษาศาสตร์และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้" ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาความเหมาะสมในการสอนเสียง และคำศัพท์ ของแบบเรียนชุด English for Thai Students โดยอาศัยหลักภาษาศาสตร์และจิตวิทยาการเรียนรู้ ด้วยการส่งแบบสอบถามไปให้ครู 136 คน ในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนกลางระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 26 โรงเรียนที่ใช้แบบเรียนชุดนี้เป็นผู้ตอบ แล้วผู้วิจัยก็หาความถี่ของศัพท์ที่ใช้ในหนังสือทั้ง 3 เล่ม และนำไปเปรียบเทียบกับหนังสือ A General Service List of English Words ผลปรากฏว่า

1. คำศัพท์ในแบบเรียนชุดนี้มี 2,477 คำ เป็นคำที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ในการสื่อความหมาย จำนวน 1,684 คำ หรือร้อยละ 67.89

2. คำศัพท์ส่วนใหญ่ในแบบเรียนชุดนี้มีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก การสอนศัพท์ส่วนใหญ่เป็นไปตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ แต่มีคำศัพท์ที่ยากเกินไปสำหรับเด็กระดับนี้ 237 คำ

3. จำนวนคำศัพท์ในแบบเรียนชุดนี้เพียงพอสำหรับเด็กในระดับนี้แล้ว คือประมาณ 1,500 คำ

4. ในแต่ละบท มีคำศัพท์ใหม่มากเกินไปบ้าง น้อยเกินไปบ้าง ลดกันไป จำนวนคำศัพท์ใหม่ในแต่ละบทไม่สอดคล้องกับความเจริญของเด็ก ผู้เขียนได้ให้ความเห็นว่า ในบท-

---

⁶ มวลูดี สัตบุทร, "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักภาษาศาสตร์ และจิตวิทยาการเรียนรู้" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514)

หนึ่ง ๆ ไม่ควรจะมีคำศัพท์เกินกว่า 15 คำ และคำศัพท์ไม่ควรจะมีคำแปลเป็นภาษาไทย นอกจากจะเป็นคำที่เป็นนามธรรม (Abstract) และคำศัพท์ใหม่ไม่ควรจะมีอยู่หลาย ๆ คำ ในประโยคตัวอย่างแต่ละประโยค เพราะจะเป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากแก่เด็ก นอกจากนี้ ในการให้ความหมายของคำศัพท์นั้นถ้าเป็นศัพท์ประเภท Active Vocabulary ซึ่งนักเรียน ควรเข้าใจความหมายและวิธีใช้ควรมีประโยคตัวอย่างภาษาอังกฤษให้เข้าใจได้โดยไม่ต้องแปล เป็นภาษาไทย

ปี พ.ศ.2515 ไมเคิล โอเช⁷ (Michael O'Shea) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการคัดเลือกคำศัพท์ด้วยความร่วมมือของศูนย์ภาษาอังกฤษให้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สาเหตุที่ทำให้เขาสนใจทำวิจัยชิ้นนี้สืบเนื่องมาจากการสัมมนาเกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งจัดขึ้นในกรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ.2513 ด้วยความร่วมมือของศูนย์ภาษาอังกฤษ ได้จัด The Pittsburgh-ELC Reading Seminar ผลการสัมมนานี้ทำให้ทราบว่ามาตรฐานการอ่านของนิสิตมหาวิทยาลัยของไทยส่วนใหญ่ยังไม่สูงพอที่จะอ่านตำราทางวิชาการภาษาอังกฤษ ซึ่งยังมีได้ ทำให้ง่ายเข้าได้ จึงได้มีการเสนอแนะที่จะพัฒนามาตรฐานการอ่านของนิสิตมหาวิทยาลัยว่า ควรจัดโครงการสอนอ่านแก่นักเรียนมัธยมศึกษาก่อนที่จะเข้ามหาวิทยาลัยว่าควรมีการอ่านใน วงศัพท์ 2,000 คำ ผู้วิจัยจึงได้วางโปรแกรมการสอนอ่านโดยการจับข้อความที่คัดออกมา (passage) ด้วยการใช้คำศัพท์ใหม่ขึ้นเรื่อย ๆ จนถึง 2,000 คำ ซึ่งคำศัพท์ จำนวนนี้จะต้องวางลำดับขั้นการสอนก่อนหลังตามลำดับ สำหรับวิธีการวิจัย ผู้วิจัยได้คัดเลือก คำศัพท์จากการเปรียบเทียบรายการคำศัพท์ที่ได้มีผู้วิจัยไว้แล้ว ขั้นแรกเขาได้นำรายการ คำศัพท์ The Thousand Word Little Language กับ The Second Thousand

⁷Michael O'Shea, "Vocabulary Selection Through Word List Comparisons", Pasaa, Vol.IV No.1 (March, 1974)

Word Vocabulary ซึ่งทั้งสองรายการนี้จัดทำโดย The English Language Institute of Victoria University, Wellington, New Zealand จาก การรวมรายการคำศัพท์ทั้งสองนี้เข้าด้วยกันแล้วนำไปเปรียบเทียบกับ รายการคำศัพท์ของ ไมเคิล เวสต์ (West's General Service List) และกับคำศัพท์จำนวน : 3,700 คำ ที่ได้จากหนังสือ Success With English Language Course ทั้ง 3 เล่ม ซึ่งแต่งโดย G. Broughton ผลของการเปรียบเทียบปรากฏว่า ได้คำศัพท์จำนวน 2,453 คำ ซึ่งผู้วิจัยให้ชื่อว่า General Consolidated List อันสืบต่อไปผู้วิจัย ได้นำคำศัพท์ที่ได้มาจัดลำดับชั้นของการสอน โดยแบ่งคำศัพท์เป็น 4 ตอน (block) ตอนละประมาณ 600 คำ วิธีการจัด ตอนที่หนึ่ง นั้นได้จากการเปรียบเทียบคำศัพท์ที่ได้กับ รายการศัพท์ Base Vocabulary ของ M.O'Shea ตอนที่สอง เขาได้นำ คำศัพท์ที่เหลือไปเปรียบเทียบกับ รายการศัพท์ Thousand Word English ของ H. Palmer กับ A.S. Hornby ตอนที่สาม ได้จากการเปรียบเทียบกับรายการคำศัพท์ A German Revision of the General Service List, The English Mindestwortschatz ซึ่งจัดทำโดย Michael West กับ Hans Hoffman คำศัพท์ที่เหลือจากตอนที่สาม ก็จัดไว้เป็นตอนที่สี่

ปี พ.ศ. 2516 สุทธา เมตไตรพันธ์⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความถี่ของคำใน หนังสืออ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" การวิจัยมุ่งที่จะศึกษาความถี่ของ คำศัพท์ที่ใช้ในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้เลือกเรียน ทั้งที่เป็นหนังสืออ่านในชั้นและนอกชั้นจำนวน 15 เล่ม วิธีการวิจัย ทั่วโดยการเลือกคำศัพท์ที่ปรากฏ 3 ครั้ง หรือมากกว่าขึ้นไปในหนังสืออ่านแต่ละเล่ม เสนอ

⁸ สุทธา เมตไตรพันธ์, เรื่องเดิม.

ศัพท์คำสำคัญด้วย แล้วนำคำศัพท์ที่คัดเลือกแล้วนั้นไปตรวจดูกับคำศัพท์ในหนังสือ A General Service List of English Words ของ Michael West คำใหม่มีอยู่ในหนังสือ นักกำหนดให้เป็น Active Vocabulary นอกนั้นก็จะเป็น Passive Vocabulary ผลการวิจัยปรากฏว่า ศัพท์ที่มีความถี่เริ่มตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ของหนังสือทั้ง 15 เล่ม รวมกัน มีจำนวน 3,029 คำ หนังสือที่มีศัพท์น้อยที่สุด คือหนังสือ A Pair of Spectacles มีเพียง 48 คำ ส่วนหนังสือที่มีศัพท์มากที่สุด คือ หนังสือ A Tale of Two Cities มี 426 คำ สำหรับคำศัพท์ที่มีความถี่ตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไปของหนังสือทุกเล่ม ซึ่งถือว่าเป็นศัพท์ที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรรู้ มีจำนวน 1,030 คำ

ปี พ.ศ. 2516 สมหวัง อ่องนาวา⁹ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์เรื่อง "วิเคราะห์ การเสนอศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด Oxford Progressive English For Adult Learners Book One and Two" ปรากฏผลสรุปได้ดังนี้คือ -

1. คำศัพท์ใหม่ในแบบเรียนชุดนี้ มี 1,090 คำ แบบเรียนเล่มที่หนึ่งมี 192 คำ เล่มที่สอง มี 898 คำ
2. จากคำศัพท์ใหม่จำนวน 1,090 คำ นี้ปรากฏว่าเป็นคำศัพท์ใหม่ที่มีความถี่สูงและถือว่าเป็นประโยชน์สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นจำนวน ร้อยละ 56.27 ทั้งนี้โดยอาศัยหนังสือ A General Service List of English Words ของ Michael West เป็นหลัก
3. จำนวนความถี่ของการปรากฏซ้ำ (Frequency of Repetition) ในแบบเรียนยังไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์ได้แก่เท่าควร

⁹สมหวัง อ่องนาวา "วิเคราะห์การเสนอศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษชุด Oxford Progressive English For Adult Learners Book One And Two" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2516)

ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้เสนอแนะผู้ที่จักทำหรือจัดหา แบบเรียนภาษาอังกฤษมาใช้ สำหรับคนไทย ว่าควรจะพิจารณาและศึกษาในเรื่องการเสนอคำศัพท์ในแบบเรียนนั้นให้ละเอียด รอบคอบเสียก่อน หากจะใช้แบบเรียนนั้นสอนให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ให้ได้ผลดี ควรได้ พิจารณาศึกษาว่า คำศัพท์ใหม่ในแบบเรียนแต่ละบทหรือตลอดทั้งเล่มมีจำนวนพอเหมาะและ สมดุลย์กันดีหรือไม่ และคำศัพท์นั้นควรจะมีประโยชน์ในการใช้โดยทั่วไป และมีความถี่ของ การปรากฏซ้ำพอเพียงที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ศัพท์นั้น ๆ ได้

ปี พ.ศ. 2517 จูรีย์ ทองเวส¹⁰ ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การศึกษาความรู้ศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า แผนกวิทยาศาสตร์ ที่ใช้หนังสือตามหลักสูตร พ.ศ. 2513 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่านักเรียนโรงเรียน มัธยมแบบประสม สามแสนวิทยาลัย โดยเฉลี่ยมีความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วในชั้น ม.ศ. 4-5 มากน้อยเพียงไร นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ประเภทที่มีความถี่สูง ปานกลาง หรือต่ำ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ศัพท์ทั้งสามประเภท คือ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และกริยาวิเศษณ์ ผู้วิจัยได้สร้างข้อทดสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษขึ้นจากคำศัพท์ ที่ปรากฏความถี่ในแบบเรียนตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป ข้อทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัว เลือกรวม 300 ข้อ แบบเรียนที่ใช้มี 3 เล่ม คือ First Things First ของ L.G. Alexander, Practice and Progress และ The Murder of Roger Ackroyd ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนร้อยละ 31.10 มีความรู้และจำศัพท์ได้สูง นักเรียนร้อยละ 68.90 จำศัพท์ได้ปานกลาง ไม่มีนักเรียนที่มีความรู้และจำศัพท์ได้ต่ำกว่าร้อยละ 25 ลงมา

¹⁰ จูรีย์ ทองเวส "การศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ห้า แผนกวิทยาศาสตร์ ที่ใช้หนังสือตามหลักสูตร พ.ศ.2513 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517)

ศัพท์ที่นักเรียนจำได้นั้นเป็นศัพท์ที่มีความถี่สูงมากกว่าคำที่มีความถี่ปานกลางหรือคำ และนักเรียน
รู้ค่านามมากที่สุด และรู้คำกริยาน้อยที่สุด

ในปีเดียวกัน ปรียา พินธุพันธ์¹¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ
อังกฤของนิสิตชั้นปีที่สอง ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร" มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา
ว่า นิสิตปีที่สองของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร โดยเฉลี่ยมีความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่
เรียนมาแล้วในระดับปีที่หนึ่งและสองมากน้อยเพียงใด นิสิตสามารถจำคำศัพท์ประเภทที่มี
ความถี่สูง กลาง หรือต่ำ และนิสิตมีความรู้คำศัพท์ประเภทค่านาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และ
คำกริยาวิเศษณ์ สัมพันธ์กันเพียงใด ผู้วิจัยได้สร้างข้อทดสอบวัดความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษขึ้น
จากศัพท์ใหม่ในแบบเรียนที่มีความถี่ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป ข้อทดสอบเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก
แบบเรียนที่ใช้มี 2 เล่ม คือ ระดับปีที่หนึ่ง คือ Success With English, The
Penguin Course Coursebook 2 ระดับปีที่สอง คือ Success With English,
The Penguin Course Coursebook 3 ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตร้อยละ 2.22
ของผู้เข้าสอบอยู่ในกลุ่มที่มีความรู้และจำคำศัพท์ได้สูง คือสอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป นิสิต
ร้อยละ 97.78 มีความรู้และจำคำศัพท์ได้ปานกลาง คือ สอบได้ร้อยละ 25 ถึง 75 และ
ไม่มีนิสิตในกลุ่มที่มีความรู้และจำคำศัพท์ได้ต่ำ คือร้อยละ 25 ลงมา

ในปีเดียวกัน วิทยา จีร เกชากุล¹² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์คำศัพท์
และแบบประโยคในหนังสืออ่านนอกเวลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง Rebecca
ฉบับ Simplified" ในแง่ความมุ่งหมายที่เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยต้องการทราบถึง

¹¹ปรียา พินธุพันธ์ "การศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่สอง ของ
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการ
ศึกษาประสานมิตร, 2517)

¹²วิทยา จีร เกชากุล "การวิเคราะห์คำศัพท์และแบบประโยคในหนังสืออ่าน
นอกเวลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง Rebecca ฉบับ Simplified "
(วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517)

การใช้คำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือ (Frequency of Use) และศึกษาว่าคำศัพท์มีความเหมาะสมต่อระดับชั้นหรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องการศึกษาว่ามีคำศัพท์ในหนังสือปรากฏในข้อสอบปลายปีประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญฉบับ ก. ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ และฉบับ ข. เฉพาะตอนที่เกี่ยวกับเรื่อง Rebecca มากน้อยเพียงใด ผลสรุปที่ได้จากการศึกษาค้นคำศัพท์นั้น ปรากฏว่า คำศัพท์ที่วิเคราะห์ได้จากหนังสือนี้มี 1748 คำ เป็นคำศัพท์ใหม่จำนวน 532 คำ จากจำนวนศัพท์ใหม่ผู้วิจัยได้นำไปเปรียบเทียบกับคำศัพท์ในหนังสือ

A General Service List of English Words ของ Michael West ปรากฏว่ามีคำศัพท์ใหม่ประโยชน์มาก 192 คำ หรือร้อยละ 36 ส่วนคำศัพท์ที่มีประโยชน์น้อย จำนวน 187 คำ หรือร้อยละ 35 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จำนวนศัพท์ใหม่ 532 คำนี้ผู้เรียนจะต้องเรียนในระยะเวลา 1 ปี จึงกล่าวได้ว่าจำนวนดังกล่าวนี้มากเกินไปสำหรับนักเรียนในระดับนี้ เกี่ยวกับความถี่ของศัพท์ใหม่ ปรากฏว่ามีคำศัพท์จำนวน 465 คำ หรือร้อยละ 87.42 ที่ปรากฏ 1 ถึง 5 ครั้ง ส่วนผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อสอบปลายปีระดับ ม.ศ.5 ปรากฏว่าข้อสอบปลายปี ฉบับ ก. และ ข. ปีการศึกษา 2512 ถึง 2515 ใช้คำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือ Rebecca ร้อยละ 42.16

ในปีเดียวกัน อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์¹³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์การเสนอคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด Intermediate English Course for Thailand Book One and Two ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม" ผู้วิจัยต้องการทราบจำนวนคำศัพท์ทั้งหมด จำนวนคำศัพท์ใหม่ การปรากฏซ้ำของคำศัพท์ใหม่ และประโยชน์ของคำศัพท์เหล่านั้น นอกจากนี้ยังต้องการเปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ และคำศัพท์ใหม่ ของ

¹³อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์ "การวิเคราะห์การเสนอคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ ชุด Intermediate English Course for Thailand Book One and Two ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517)

แบบเรียนชุดนี้ ซึ่งใช้ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับแบบเรียนชุด English for Thai Students ซึ่งใช้ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า คำศัพท์จากแบบเรียน Intermediate English Course เล่ม 1 และ 2 มีจำนวน 983 คำ เป็นคำที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่ามีประโยชน์จำนวน 646 คำ หรือร้อยละ 65.72 จำนวนคำศัพท์ใหม่ที่ใ้เรียนเพิ่มจากระดับประถมศึกษาตอนปลาย มี 292 คำ เป็นคำที่มีประโยชน์ 147 คำ หรือร้อยละ 50.34 ผู้วิจัยได้ใช้รายการคำศัพท์ของ ฮอร์นโคค และ ลอร์จ เป็นหลักพิจารณา โดยถือว่าคำศัพท์ที่มีประโยชน์จะเป็นศัพท์ประเภท AA และ A words ส่วนความถี่ของการปรากฏซ้ำของคำศัพท์ใหม่ปรากฏว่ามีคำศัพท์ประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น ที่มีความถี่ของการปรากฏซ้ำในแต่ละบทและตลอดเล่ม (Vertical Flow and Horizontal Flow) เกินกว่า 20 ครั้ง ผู้วิจัยกล่าวว่า คำศัพท์ใหม่ส่วนใหญ่ยังไม่มีผลการปรากฏซ้ำดีพอที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ สำหรับผลของการเปรียบเทียบคำศัพท์กับชุด English for Thai Students ปรากฏว่าคำในชุด ETS ทั้ง 3 เล่ม มี 2477 คำ ส่วนใน IEC เฉพาะเล่ม 1 และ 2 มี 983 คำ คำศัพท์ใหม่ใน ETS มี 1735 คำ ส่วนศัพท์ใหม่ใน IEC เพียง 292 คำ แสดงว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรเดิมกับตามหลักสูตรใหม่ มีความแตกต่างกันมากในแง่ปริมาณของคำศัพท์

ปี พ.ศ. 2518 ประทุม ศรีรักษา¹⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์คำศัพท์และแบบประโยค ในหนังสืออ่านนอกเวลา เรื่อง The Prisoner of Zenda ฉบับ Simplified สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5" ผู้วิจัยต้องการทราบว่าหนังสือเล่มนี้เหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับชั้น ม.ศ.5 หรือไม่ และคำศัพท์ในหนังสือเล่มนี้มีความสัมพันธ์กับคำศัพท์

¹⁴ ประทุม ศรีรักษา "การวิเคราะห์คำศัพท์และแบบประโยค ในหนังสืออ่านนอกเวลา เรื่อง The Prisoner of Zenda ฉบับ Simplified สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518)

ในแบบทดสอบภาษาอังกฤษระดับ ม.ศ.5 ฉบับ ก. และ ข. อย่างไร ผลการวิเคราะห์ในแง่ คำศัพท์ ปรากฏว่าหนังสือนี้จัดว่ามีคำศัพท์เดิมที่ผู้เรียนรู้แล้วเป็นจำนวนมาก ไม่เป็นปัญหาต่อ ความเข้าใจของผู้อ่าน นับว่ามีความเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียนในระดับนี้ และคำศัพท์ ทั้งหมดมีความสัมพันธ์อย่างดีกับคำศัพท์ในแบบทดสอบ.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย